

Той ми оборваше съмнѣнията чрѣзъ разсѣжденія пълни съсъ точностъ и съсъ много кротостъ; осѣцахъ, че имаше право, съгласявахъ се съсъ него, нѣ съмнѣнията се повръщахъ. И това се случаваше на сички ония, които нѣматъ Евангелието у сърдцето, на сичкитѣ ония, които мразѣтъ подобнитѣ си, и сами се хвалѣтъ. По нѣкоги умѣтъ съгледува истината; нѣ защото тя не му харесва, завчяеъ послѣ я гони, и се мѣчи да не я вижда.

Оробони се отличяваше съсъ да ми доказува колко човѣкъ има причини, за да бѣде снисходителенъ къмъ неприятитѣ си. Никоги не можяхъ да му говорѣхъ за нѣкое умразно лице, додѣто не се помѣчи да го защити и нѣ само съсъ думи, а и съсъ приѣфри. Много му сж се показували негови неприятели. Той се оплакваше отъ тѣхъ, нѣ имъ прощаваше на сичкитѣ, и съсъ благодаренъ гледаше да ми разказува нѣкое добро дѣло на нѣкои отъ помѣжду тѣхъ.

Ядѣтъ, който се продължяваше у мене отъ отсѣжданъето ми насамъ, и който ми поддържеше нечестieto, поборави още нѣколко седмици, послѣ исчезнъ съвсѣмъ. Добродѣтелята на Оробони ме бѣше завладѣла. Като се мѣчяхъ да го подразявамъ, вървѣхъ бари по стѣпкитѣ му. Тогази можихъ да хванъ пакъ да се молѣхъ искрено за цѣлиятъ свѣтъ, и да не мразѣхъ веке никого; съмнѣнията ми върху вѣрата се распѣлехъ: *Дѣто милость и любовь, тамъ е и Богъ.*

Трѣбува да кажемъ правото: ако и да бѣше наказанъето ни съвсѣмъ строго, и съвсѣмъ способно да ни разяди, отъ друга страна имахми рѣдкото при-